

BLODSGARD

Kustuslik ning külm

mustmetall

Norramaast

Teksti raius Pahasorts

Blodsgard võib olla nimi, mida te eales kuulnud ei ole. Aga ega bänd sellest hooligi. Küll aga on selles koosluses indu, raevu ja külma elajalikkust. Rõhk võiks olla ka sõnal „kõla“, sest tõepoolest helid, mida need kauge kantsi tagused mehed sepitsevad, ei kõla üldsegi halvasti.

Aastaid tagasi komistasin puhtjuhuslikult paari sämpli otsa ning tõele au andes - olin müüdnud hing. Selles kõiges oli midagi nii omapärast ja ausat. Midagi, mida oleks justkui ammu otsinud ning toona tundus see olevat lausa pärlina päevas. Loogilise järjena sattusime kirjavahetusse vihase ninamehe Fredrik Reflinguga. Õige pea olin värskes demokettas õnnelik omanik ning kurja lusti kui palju!

Nüüd, aastaid hiljem, on mehed kahekesi, kuid raevu leek nende hinges ei paista kustuvat nii pea. Kui vahe ja ammu roostetanud teras, mis on taas haljaks ihutud ning kohe leidmas tee õrna kõrisõlme juures... Just nii ründab see raugematu duo. Veelgi enam! Teenekas raskemetalli käreja „Terrorizer“ on pookinud grupile lausa loosungi „True Norwegian black metal“. Oma külmadel õhtutel leidis Ninamees ja

põhikuri Fredrik ise ka ajanatukese, et üht koma teist oma tegemistest pajatada ning seda jäisust ka Pläki hõredatesse ridadesse jagada.

Tervitused kaugesse Norrasse, kuidas kulgeb? Piinaksin Sind nüüd ajakirja tarvis mõnede küsimustega.

Nagu meil heaks tavaks on saanud - Sinu teadmised Eestist?

F: Tere-tere! Läheb hästi. Pole Sinust ammu kuulnud?!

Tean Eestist vaid Sind ja seda, et teil on pealinn Tallinn oma fantastilise vanalinna ning sinna kuuluvate kultuuri-ajaloomälestiste ning legendidega. Ma tahaksin tõesti ükskord seda linna külastada - miks mitte tulevikus ehk juba Blodsgard'i tuuri raames. Teisest küljest aga ei tea ma kahjuks midagi teie metalskene seisu kohta.

Sõna Estland, nagu skandinaavlased seda kutsuvad, kõlab aga uhkelt ning auväärset!

Valgustad ehk nüüd natuke oma bändi tagamaid. Kust kõik alguse sai?

F: See kõik sai alguse juba väga ammusest ajast, kui väikese poisina viise oma peas mõtisklesin. Mul ei olnud mõtteski ühtki instrumenti mängida ajani, mil avastasin Black Metali. Teadsin koheselt, et see on see õige, mida pean tegema! Muusika, mida olen oodanud. Aastate pärast saigi loodud Blodsgard. Ükski muu muusikastiil pole mind niivõrd innustanud õppima mõnd instrumenti mängima. Kui päris aus olla, siis jah - mängin ainult selleks, et toota black metalit. Mind ei huvita eriti viimse piirini lihvitud tehnika ega metal üldsuses, vaid black metal kui stiil. Ülbe ja vihkajalik selle parimas vormis nagu see olema peab ning on olnud.

Nimi "Blodsgard", mida see üldsusele tähendada võiks või on sel ka sügavam tähendus teie jaoks?

F: Bändinimi on norra keelest ja otsetõlkes tähendab see "Vere Talu". Nimeni jõudsin väga huvitavat teed pidi ajal, mil oma perekonna ajaloo üle mõtisklesin. Sajandeid tagasi leidis ühes siinses kirikus aset brutaalselt verine sõda. Kaks minu esivanemat tormasid nugaodega kirikusse, eesmärgiks tappa nii mitmed kui võimalik. Loomulikult said nad surma, kuid suutsid ka rämpseid kristlaskoeri hävitada. See on Norras hästi teada-tuntud ajalugu. Kunstnik Welhaaven ning Grieg on sellest palju mõjutusit ammutanud.

Religioon kui sõna-sümbol-tähendus Sinu jaoks. Milles see väljenduks?

Inimkond on läbi ajaloo otsinud ning joondunud usu järgi, see on enesestmõistetav. Kõikides kultuurides on olnud mingisugune jumal primaarne nii makro kui individuaalsel tasandil. Sa ei saa kunagi ära kaotada seda 90% rumalust siit planeedilt. Küll aga saab kustutada religiooni institutsiooniliselt. Mida inimesed isiklikult usuvad, mind ei hooli. Küll aga teeb vihaseks töö, kus mingi riik või „jõud“ tegutseb n-ö „Tõdede“ huvides. Samuti ei salli ma ühtki pühakoda, mis iganes – on see kirik, moshee, sünagoog – üks pask kõik! See ei kuulu selle planeedi oluliste küsimuste juurde, kus nende arvates loogika peaks tahaplaanile tõrjuma ning kõik ühe illusiooniga seletatav olema.

Kuidas kirjeldaksid oma muusikat kõige tabavamalt? Tänapäevases muusikatööstuses ning-maastikul on ränkraske ning keeruline kuhugi jõuda, erinedes millegi „omapärasega“ tühadest hordidest. Kui oluline on Sinu jaoks üldse muusikaline liigitus - black, death, viking-folk jne?

F: Ses suhtes on tõesti miljon bändi, kes mängivad või viljelevad nn black metalit. Kuid minu arvates tõmbub ring koomale nende ümber, kes „tõeliselt“ selle stiili nimetuse ära on teeninud. Või vähemalt omavad ettekujutust, mida kuradi nad teevad. Enamik bände tahavad hirmsasti üllatada millegiga kickass-stiilis, kuid on see siis black metal?! Kopeeritakse lihtsalt enda lemmikbände, omades neile omast stiili, hoiakut jne, mis kõik tegelikult käib risti vastupidiselt kõigele, mis black metal olema peaks ja on. Selles peaks olema eriline tunnetus, vana kultusliku mustmetalli fiiling. Tänapäeva bändid soovivad kõik hirmsasti rokkstaarid olla (see on fakt!). Läbi selle toimub aga black metal skene aeglane seesmine mädanemine. Ainus pääsetee, hoidmaks oma muusikalist stiili bm, on lihtsalt eraldada ennast suurest skenest. Eemal kõigest, trendidest ja muust sitast, mis sind häirib ning mõttetult eemale koondab. Väga hea on kuskil eraldatult metsas või mägede atmosfääris, kus tunned seda

sisemiselt välja paiskuvat. Siis on see tunne õige. Tore kui inimestele hiljem meeldib. Kui ei, siis fuck them. Niikuinii ei taipa nad sittagi sellest. Pole ka väärt!

Kui Sa elaksid, kas või olude sunnil, mõnel muul mandril/rüügis – eemal külmast atmosfäärist, suudaksid Sa viljeleda ning tajuda black metalit samamoodi nagu praegu? Mis Sa arvad, kas Norra päritolu kergendab tuntuks saamist just selle stiili vallas?

F: Ei, kindlasti mitte ei suudaks ma teha vana head norramaigulist black metalit kusagil mujal kui oma kodumaal! Väga lähedane kontakt looduse ning ümbritsevaga on mind jäädavalt siia sidunud ning see kõik väljendub minu muusikas. Olen üles kasvanud siinsamas mägedes ning sügavate metsade keskel. Kõik see on jätnud olulise jälje – julgeksin väita, et Norra rahvapärane ja -muusika voolab minu soontes! Ükskõik, mis teine kultuur, riik, koht siin planeedil oleks midagi täiesti võõrast, teistsugune oma tunnetuses. Ei parem ega halvem, vaid just „erinev“. Näiteks: miks sakslaste pläkiskene just nii kõlab, nagu me seda oleme harjunud kuulma? Just seepärast, et neil on meist erinev kultuuritaust, loodus jne. See on muusikas paljuski äratuntav ning just looduse osa mängib selles tohutut rolli. Või vähemalt minu arvates. Kas on kergem kuulsust lõigata siit päripääd? Jah, julgen seda väita küll. Kahjuks on aga BM muutunud siin suureks äriks. Täis mõttetuid poosetajaid, kel kõigil suure rokkstaari pimestav tulevik silme ees, hordides tibatü kiljumas ja kogu muu pask. Muusika on aga sellistel haledatel kujudel teisejärguline, mis on tõsiselt kurb. Ma ei ihka kuulsust. See on elustiil ja motiveerib mind kõige rohkem.

Milles näed erinevusi Blodsgard'i ja teiste BM bändide vahel?

F: Hmm, hää, ma kõigepealt näen ma vast hunnikuid erinevaid ideid. Mõlen tihti endamis, kuid mis kuradi pärgast need tüübid on üldse kitarril vms kätte haaranud. Usun siiklikult, et paljud bändid suudaksid sellest sitaaugust välja rabeleda, kui asjad põhjalikult läbi mõelda. On tohututes lademetes paska toodangut. Ainus lohutus ongi vast see, et kõigele sellele on vastukaaluks ka tohutult hea muusika. Ning tõsi on, et enamik nendest on Norra bändid, hahaa! Peaaegu uskumatu, kuid tõsi. Tegelikult aga ongi nii, et vähesed suudavad kirjutada kordumatult fantastilist ning igikestvat muusikat. Just selles ongi jäävuse võlu – kõik teised püüavad hiljem lihtsalt sind kopeerida.

Teie endi muusikalised lemmikud hetkel ning üleüldiselt?

F: Kuulame mõlemad trummar Kenneth'iga palju klassikalist Norra black metalit, just '90-ndatest, kui see stiil veel rikkumata oli. Kenneth eelistab bände nagu Muse, Cult Of Luna, Pantheon I. Aga sekka ka klassikalist heavy nagu AC/DC.

Minu enda muusikaline joon on lai nagu ookean, hahaa! Lemmikud jagunevad kaheks: vana Norra black metal ja klassikaline muusika - Grieg, Wagner jt.

Milline on teie bändi sõnum? Millest räägivad sõnad?

F: Kõigest aegumatust ning aegade hämaruses peituvast, jäävusest. Üldiselt aga võiks öelda, et „vihast kristluse“ või üldse religiooni kui seesuguse vastu. Olen mõelnud tulevikus teha ühe kontseptuaalse albumi, mis põhineks vananorra keelel, mida muistsed viikingid enamuses kasutasid. Oleks ääretult põnev ja fantastiline kaevuda sügavale ning luua midagi ajaloolist, seda pisut tänapäeva mugandades.

Ei saa salata, et kogu BM skenet valdas hiljutit erakordne sündmus, mis kohe kedagi külmaks ei saanud jätta. Aimad vist juba, et kõnealune isik pärineb Sinu kodumaalt. Kommentaarid ning Sinu arvamus, nägemus kõigest sellest kui muusik muusiku kohta?

F: Greven (norra k krahv) on tagasi! Kuigi tüüp ise vihkab seda hüüdnime, siis on erakorraline, kuidas suudab keegi kütkestada ning kinni hoida oma monotoonse muusikaga. Ma jumaldan „Belus“ albumit täielikult. Täielik eemaldunud vastand rokkstaari staatusele. Kummaline ning veider kuju, selles pole kahtlust. Mees on oma aja õigusega ära teeninud tegude eest, mida korda saatis. Kuigi on kaheti võetav - põletas ta kõiki neid kirikuid või ei, kahtlustatuna siiski. Ajalooliste monumentidena on vanad kirikud kenad, sisaldades kristluseelseid sümboleid, objekte, puitgravüüre Norra mütoloogiat ja uskumustest. Ehk tõesti põletamine on vale tegu. See viha on samas mõistetav. Kõik need kristlikud preestrid on ammu ajast sõnu loopinud ning mugandanud enda äraneagemise järgi, moonutades tõde selliselt, nagu see hetkel kasulik on. Omades mitte mingisugust austust teiste usunditele ning pühadele paikadele.

Oskad Sa tasapisi ennustada ka Blodsgard'i tulevikku täispika albumi ning plaadifirma suunas?

F: Me maandume varem või hiljem mingisuguse leibeli all. Ei julge täna ausalt veel öelda kus, millal ja kuidas. Ühest küljest oleks plaadifirma igati vajalik muusika levitamiseks. Kui ma aga nüüd vabalt valida saaks, eelistaksin müüa oma muusikat ise igale meie fännile. Loomulikult pean ma millalgi ka magama, sööma ning sada muud asja tegema, hehee. Igatahes – jah, meil on piisavalt värsket materjali, et üks tugev album välja paisata. Arvan, et lähima aasta jooksul saab see samm koos plaadifirma alla jõudmisega tehtud!

Igatahes edu selles!

Tänu sulle!